

оперативних підрозділів у протидії національним і транснаціональним злочинним організаціям і групам, які займаються контрабандою і суміжними з нею злочинами. У цьому зв'язку регулярними повинні бути: створення міжвідомчих інформаційних систем та взаємний обмін оперативною інформацією; проведення ретельно підготовлених погоджених і цілеспрямованих оперативно-розшукових заходів і негласних слідчих (розшукових) дій; залучення багатопрофільних джерел оперативної інформації, здатних висвітлювати визначені об'єкти або оперативні контингенти в інтересах усіх підрозділів і служб, що беруть участь у протидії контрабанді і суміжним з нею злочинам; впровадження в криміногенно-кримінальне середовище або на відповідні об'єкти конфідентів або штатних співробітників, що виконують завдання двох і більш зацікавлених оперативних підрозділів; створення й організацію роботи спільних оперативних груп у місцях масового перебування і переміщення іноземців.

Література:

1. Калугін В.Ю. Виявлення та особливості розслідування контрабанди, що вчинена на морському кордоні: монографія / В.Ю.Калугін. — О.: ОЮУ ХНУВС, 2007. — 202 с.
2. Овчинский С.С. Основы борьбы с организованной преступностью: монография / под ред. В.С. Овчинского, В.Е. Эминова, Н.П. Яблокова. — М.: ИНФРА-М, 2002. — 427 с.
3. Бережнюк І. Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти [Текст] : монографія / І. Г. Бережнюк. - Дніпропетровськ : Академія митної служби України, 2009. - 543 с.

Іван Данча

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, ст. викладач Сідляр В.В.

ПОДАТКОВИЙ КОНТРОЛЬ ТА АЛГОРИТМ ЙОГО ПРОВЕДЕННЯ

Ефективний податковий контроль – важлива складова функціонування податкової системи в економічному та соціальному контексті – з огляду на необхідність забезпечення фінансових потреб держави має базуватись на засадах формування максимально зручних і необтяжливих умов оподаткування бізнесу, у тому числі за рахунок подолання нерівномірного розподілу податкового навантаження в економіці, впорядкування системи планування, організації та здійснення податкових перевірок, використання сучасних аналітичних інструментів їх проведення, що дозволяють визначати приховану податкову базу і запобігти ухилянню від оподаткування, сприяння підвищенню податкової культури, дисципліни у суспільстві та ефективності податкового адміністрування загалом.

Проблеми податкового контролю в сфері прямого оподаткування досліджували багато вчених. Однак окремі аспекти поставленої проблеми в Україні й досі залишаються малодослідженими і потребують подальшої розробки. У сучасних умовах моніторинг еволюції контрольної діяльності у сфері оподаткування розглядається у роботах Андрущенко В.Л., Бечко П.К., Валігура В.А., Власов А.В., Десятнюк О.М., Іванов Ю.Б., Крисоватий А.І., Мединська Т.В., Мельник М.І., Мисник Т.Г., Найденко О.Є., Шевчук О.А., Чугунов І.Я., Чорний М.П. та інші.

Основна форма проведення податкового контролю – податкові перевірки платників податків. Перевірки дотримання законодавства про податки (податковий контроль), а також ряду інших нормативних актів, у тому числі і не належать до податкового законодавства, тобто вся сукупність перевірок відносин, в ході яких формуються податкові доходи держави, складають поняття податкових перевірок. Виділення податкової перевірки серед різноманіття форм податкового контролю як основного обумовлено тим, що саме дана форма дозволяє найбільш повно і докладно оцінити правильність сплати податків (зборів) і виконання інших обов'язків, покладених законом на платника податків.

Відповідно до Податкового кодексу України органи ДФС мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки. Камеральні та документальні перевірки проводяться органами державної фіскальної служби в межах їх повноважень виключно у випадках та у порядку, встановлених Податковим кодексом, а фактичні перевірки – Кодексом та іншими законами України, контроль за дотриманням яких покладено на органи Державної фіскальної служби України [1]. На рис. 1. Відображено схему проведення податкового контролю, яка включає вже розглянуті різновиди податкових перевірок.

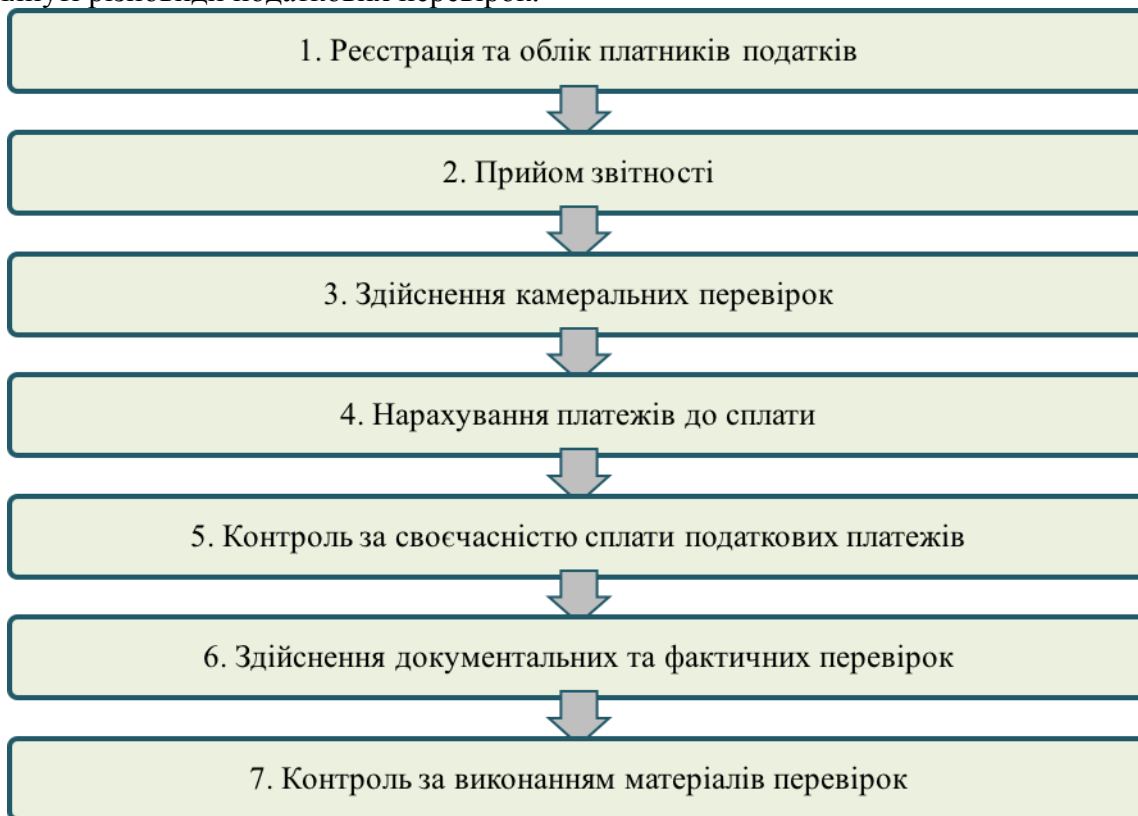

Рис. 1. Схема проведення податкового контролю

Джерело: складено автором на основі [2]

Основними показниками, що характеризують ефективність податкових перевірок як основного елемента податкового адміністрування, на наш погляд, є наступні:

- загальна кількість перевірок;
- кількість перевірок, в результаті яких виявлено порушення податкового законодавства;
- суми донарахованих за результатами перевірок податків;
- результативність перевірок (відношення кількості перевірок, по яких виявлені порушення податкового законодавства до загального числа перевірок за певний період) [2].

На сьогоднішній день ДФС України не ставить завдання стовідсоткового охоплення платників податків перевітками. Акцент зроблений на попередній підготовці заходів та високій якості їх проведення, іншими словами, на системному податковому моніторингу.

Отже, на нашу думку, податковий контроль має бути не каральним механізмом, а профілактичним заходом. Кожен, і контролюючий орган і підконтрольні суб'єкти повинні внести свою лепту у розвиток податкового контролю.

Література:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI / Редакція від 01.08.2016 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>

2. Мисник Т. Г. Податкові перевірки як основна форма податкового контролю / Т.Г. Мисник // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії : Спецвипуск : економічні науки. — Полтава, 2012. — С. 96—101.

Віктор Джафаров

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, ст. викладач Сідляр В.В.

ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ МИТНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Україна перебуває на етапі становлення як розвинута, правова, цивілізована європейська держава з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури та демократії. На цьому етапі розвитку державна влада створює державно-управлінський апарат нового типу, здатний працювати в сучасних і майбутніх соціально-політичних та економічних умовах. Це потребує вжиття адекватних заходів щодо забезпечення кількісного і якісного складу високопрофесійного і компетентного персоналу державної служби. Якість процесу кадрового менеджменту органів виконавчої влади, у тому числі і митних органів, впливає на якість кадрового потенціалу Української держави.

На якість процесу управління персоналом митних органів України в основному впливають такі чинники: вибір оптимальної концепції управління персоналом митних органів; проведення виваженої кадрової політики Державної фіскальної служби України; реалізація цілеспрямованої стратегії управління митними органами. Об'єктом впливу цих чинників є персонал митних органів в ДФС України. На нього впливають як зовнішні, так і внутрішні фактори. До зовнішніх факторів впливу відносять: ринок праці, соціальні зв'язки, доходи, податки, економіку держави, екологію країни, кадрову політику держави, тощо, до внутрішніх – технології підбору, атестації, навчання, методи роботи з особовим складом митних органів, умови праці службовців-митників тощо. Безпосередній вплив на персонал митних органів України справляють переважно внутрішні фактори [1].

Керівні кадри митних органів – частина особового складу митних органів, зайнята управлінською діяльністю внаслідок свого формального становища в організаційній структурі управління, тобто кадри, які професійно беруть участь у підготовці і прийнятті управлінських рішень і які входять до складу апарату управління ДФС України

Найважливішою характеристикою кадрів є їх якість, якісний склад. Покращання якісного складу кадрів визначається підвищенням рівня освіти, загальної культури, досвіду, а також професійним розвитком.

Для досягнення кінцевого результату вдосконалення процесу управління персоналом в митних органах пропонується здійснення трьох послідовних кроків.

Перший крок – вдосконалення функцій управління персоналом митних органів: мотивування; організування; планування; контролювання; координування; облікування; регулювання. Удосконалити процес мотивування персоналу фіскальної служби можна шляхом забезпечення відповідного рівня оплати праці посадових осіб, заохочення їх до кар'єри всередині митного органу, диференціювання розмірів заробітної плати, яка має не лише впливати на поведінку службовців-митників, а й заохотити їх до більш інтенсивної і продуктивної праці. Удосконалити процес організації роботи з персоналом фіскальної служби можна завдяки встановленню таких відносин між особовим складом митних органів, які об'єднали б відокремлених виконавців у працездатну систему, здатну реалізувати єдину для митної системи мету. У процесі організації слід створити для особового складу оптимальні робочі місця, що мають відповідати сучасним вимогам та сприяти ефективній реалізації службовцями-митниками їх творчого потенціалу. Досконалим планування буде за умови раціональності при виборі цілей, визначенні альтернативних способів їх досягнення, формулювання і здійснення планів для максимізації ефективності за найменшу ціну. Процес